

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 323. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510904768.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Det skulde ærgre mig om jeg intet kunde sige om de Landes Mærkværdigheder som jeg kom igjennem - Jeg vil derfor sige alt, hvad jeg veed - Jeg er fortvivled over, at jeg har glemt, enten det var Alt eller Prignitzer, dog troer jeg det var Alt Mark, som jeg kom igjennem; og det første jeg lagde Mærke til, var, at alle de Agre som jeg kom forbie, var SandJord, og at Sæden stoed overmaade tyndt - Fra den Tid af paastoed jeg i mange Aar med den største Dristighed og Vished, at den heele Mark Brandenburg var det uselste Land paa Jorden - Lige til jeg ved en Hændelse læste om den Reysende, der, da han i en tydsk Rigs-Stad, havde maattet betale en stegt Due temmelig dyrt til en Vertinde, som just havde røde Haar, skrev i sin Journal - »Her er Duerne meget rare, og alle Fruentimmerne rødhaarede - Dette bragte mig paa de Tanker, at jeg af de faae Agre, som jeg havde seet, ikke kunde dømmes billigere end han, og fra den Tid af har jeg ikke talt et Ord om JordArterne i Mark Brandenburg - Det andet som faldt mig i Øynene, var, jeg veed ikke hvorfor, den Stendelske RetterPlads - Aldrig har jeg seet fleer Steyle paa en Plads - Det forskrækkede mig, og uden al Tvivl har jeg sluttet deraf, at hver tiende Menneske blev halshugget i Tydskland - Det tredie og sidste, som jeg lagde Mærke til, satte mig i en sød, og for enhveranden end mig selv uforstaaelig Henrykkelse - Jeg blev med et en stoer begsort Skye vaer, som trak op i Sønder - - Jeg spurgte Kudsken, hvad det kunde være - Han loe mig ud, og sagde mig, at det var Bloks Bjerg - Den Forundring og den Glæde, som dette satte mig i, skal altid blive mig ubeskrivelig - Du - du farer til Bloksbjerg, sagde jeg og mit eventyrlige Hjerter loe i mit Bryst -